

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900. Ὅρτουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομητὰ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τέλη τρέχοντος μηνὸς θὰ ἐορτασθῇ **Περὶ τὰ** ἐν Τουρκίᾳ, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἐγγράφη, ἡ εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ. Ἀλλὰ δὲν ἐγένετο γνωστὸν ἐὰν ἡ ἐορτὴ οὕτῃ θὰ λάβῃ καθαρῶς ἐθνικὸν τουρκικὸν χαρακτήρα καὶ θὰ περιορισθῇ ἡ χαρὰ μεταξὺ τῶν μουσουλμάνων ἢ θὰ κληθῶσι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ αἶσιον τοῦτο γεγονός διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν δυναστείαν καὶ τὰ λοιπὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη καὶ τὰ γειτονέοντα Κρατίδια.

Αἱ περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ Χαμίτ πρόκειται νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ πανταχόθεν εἰσι δυσμενεῖς. Καὶ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα παλλὰς παρέχουσι δυσχερείας καὶ τὰ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀλλαχοῦ διαδραματιζόμενα πολλοὺς παρέχουσι φόβους. Οὐχ' ἦντιν, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔκτακτα μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ τουρκικὴ ἀστυνομία καὶ αἱ ἄλλαι ἄρχαι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, εὐκολον εἶνε νὰ εἰκάσωμεν ὅτι οὐδὲν θὰ συμβῇ ἔκτακτον καὶ ὅτι θὰ παρέλθῃ ἡ ἡμέρα αὕτη χωρὶς νὰ διαταραχθῇ ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ παράταξις τῆς Σουλτανικῆς πομπῆς.

Ἐπὶ εἰκοσι καὶ πέντε ἔτη καθ' ἃ ὁ Χαμίτ κἀθήται ἐπὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ θρόνου ἐπετελέσθησαν πολλὰ γεγονότα, ἄλλα μὲν καιρίως πλῆξαν τὴν λάμπριν τῆς δυναστείας αὐτοῦ, ἄλλα δὲ ἀφῆσαντα ὀδυνηρὰς ἀναμνήσεις καὶ περικύβητα τὰ δρία τοῦ Κράτους αὐτοῦ. Πάντοτε ὅμως πρὸς τὰς δοκιμασίας ὑπῆρξε γενναῖος καὶ προσεπάθησε νὰ τηρήσῃ δι' ἐκτάκτων μέτρων τὴν συνοχὴν τοῦ μουσουλμανικοῦ λαοῦ καὶ ἐξεγέρῃ αὐτὸν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Κράτους αὐτοῦ. μάλιστα δὲ εἰς ἡμέρας δεινὰς καθ' ἃς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐστερεῖτο τῶν ἀναγκαιῶν, δὲν ἐγκατέλειπεν αὐτὸν ὁ πιστὸς μουσουλμανικὸς λαὸς οὔτε ἐδυσφόρησε διὰ τὰς στερήσεις καὶ τὰ παθήματα, ἔχων πεποίθησιν εἰς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν καὶ τὴν Σουλτανικὴν φροντίδα.

Ἐξετάζοντες τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἀνήλθε τὸν θρόνον καὶ τὰ διάφορα ζητήματα ἅτινα ἐπικινδύνως ἀπασχόλουν τότε τὴν τουρκικὴν δυναστείαν καὶ τὰ αἵματηρά γεγονότα ἅτινα προηγήθησαν εὐρίσκομεν ὅτι δὲν εἶναι τυχαῖον γεγονός ἡ ἀνάμνησις τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ τὸν Σουλτάνον, οὐ τινος τὴν διοίκησιν καθιστὰ δυσχερὴ πολλὰκις ἢ ποικιλία τῶν ἐθνότητων, τὰς ὁποίας ἔχει ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ, ἡ ἀντιζήλια τῶν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ ἡ εὐρυκὴ αὐτῶν ἀμιλλα πρὸς ἐπικράτησιν πολιτικὴν ἢ ἐμπορικὴν. Ἡ Τουρκία κατέχει ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν κλειδὸν τῶν ἀλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ αὐτῶν τῶν μικροτέρων ἐπὶ Κρατιδίων. Συνεπῶς δύσκολος ἀποβαίνει ἡ πρὸς πάντας εὐνοὺς πολιτικὴ τούτου ἕνεκα δὲν ὑπῆρξε δυνατόν νὰ ἀνυψθῇ ἡ τουρκικὴ διοίκησις εἰς σημεῖον ὅπερ

νὰ παρέχῃ ἐλπίδας διὰ τὸ μᾶλλον· ἐξ ἄλλου καὶ ὁ φανατισμὸς τοῦ ὄχλου καὶ ἡ θρησκευτικὴ διαμόρφωσις καὶ παχυλὴ ἀμάθεια τοῦ πλείστου μέρους τῶν τε διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων ὑπῆρξε διαρκὲς κώλυμα πάσης προόδου καὶ μεταρρυθμίσεως. Εἰς ταῦτα προσθετέον καὶ τὰς ἀντιζήλιας καὶ ραδιουργίας τὰς ἀνάμεταξύ τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων, ἡτοι Βουλγάρων, Σέρβων, κτλ ἐξ ὧν ἐπωφελοῦνται αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ νὰ καθίστωσι περισσότερον σκοτεινὴν καὶ βαρβαρὸν τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἐν Τουρκίᾳ βίον ἀφόρητον καὶ ἐλαινόν.

Ἐν τούτοις οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι πρὸ τοῦ Χαμίτ ἐν Τουρκίᾳ ἐπεκράτει πληρὴς χάος καὶ βαρβαρότης. Οὐδεὶς κλάδος παρουσίαζεν ὑπηρεσίαν συστηματοποιημένην καὶ ὀργανωμένην. Ἐκτοτε εἰσῆλθῃ ὅπωςδὴποτε βελτίωσις εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν δικαστικὴν. Ἡ δὲ μουσουλμανικὴ νεολαία ἡ διαπρέπουσα σήμερον εἰς τὰ γράμματα, καὶ τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας ἐμορφώθη εἰς τὰς σχολὰς τὰς ὁποίας ἀφ' οὗτο ἀνέλαβε τὰς ἡλικίας τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους Ἰρυσεν ὁ Χαμίτ. Καὶ πάντα δὲ ἄλλη βελτίωσις ἢ μεταρρυθμίσις, ἢ πρόοδος ἥτις παρατηρεῖται εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐπετελέσθη κατὰ τὰ εἰκοσι πέντε ταῦτα ἔτη τῆς δυναστείας τοῦ Χαμίτ.

Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐζησε πάντοτε ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τοῦ μουσουλμανικοῦ λαοῦ, ὅσκις δὲ κατεδιώχθη ἡ παρὴγαγωνίσθη ἀφορμὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐνέργεια μεγάλων δυνάμεων πρὸς ἐκμηδενισμόν τῆς φιλικῆς ταύτης συμβιώσεως καὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τε τῷ ἐμπορίῳ καὶ τοῖς γράμμασιν ἐν σχέσει πρὸς ἄλλα ἔθνη. Ὅδὲ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος διακόψας τελείως πᾶσαν ἀρμονίαν προσωρινῶς, ἀναντιρρήτως θὰ ἐπιφέρει βραδύτερον καλλιτέραν συνενόησιν μετὰ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ Τουρκικὸν στοιχεῖον πρὸς ἀπόκρουσιν παντός κυνδύνου. Καὶ αὕτη δὲ εἰς Κων)πολιν ἀπλὴ καὶ ἐντελὴς ἰδιωτικὴ ἐπίσκεψις τοῦ Ἑλλήνος πρίγκηπος Νικολάου ἐνδέχεται βραδύτερον νὰ λάβῃ ἄλλοιαν ἐκδήλωσιν. Οὕτω δὲ ἡ ἐπέτειος αὕτη τοῦ Σουλτάνου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς νέα περίοδος φιλικῆς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ τῶν πολυπληθῶν ἑλλήνων οἵτινες διαβιῶσιν ἐν Τουρκίᾳ καὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ λοιποῦ χριστιανικοῦ (ρωμαϊκοῦ) στοιχείου.

Ἡ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Μετὰ δύο ἐβδομάδας σύμπασα ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Α. Μ. θὰ ἐορτάσῃ μεγαλοπρεπῶς τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς ἐν τῷ θρόνῳ ἀναρρήσεώς Της. Μετὰ δύο ἐβδομάδας ἡ Α. Μ. θ' ἀπονεύμῃ πλείστας δσας χάριτας εἰς πλείστους ἀμαρτήσαντας δι' οἷον· δῆποτε λόγον, ἀλλ' ἡ κυριώτερα καὶ θαυμασιωτέρα ἀναμφισβητήτως ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἡ Α. Μ. ἡδύοκει ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς τοὺς δικηγόρους ἐκείνους, οἵτινες κατὰ τὸ ἔτος 1889—1890 ἐχαρακτήρισθησαν παρὰ τε τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένων τουρκικῶν φύλλων ὡς ὑποπτοὶ καὶ

κατὰ συνέπειαν ἀπηγορεύθη ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Ἡπείρου. Δεκαετὴς τιμωρία τούτων, καὶ δὴ ὅλων τῶν Ἡπειρωτῶν, εἶνε ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ διὰ τὸν νόμον καὶ ὑπὲρ ποτε σωφρονιστικὴ διὰ τοὺς ἀμαρτήσαντας ἂν ἡμάρτησαν. Διὸ παρακαλεῖται ὅτε Μητροπολίτης Ἰωαννίνων καὶ αἱ Δημογερονταὶ ἵνα ἐξαιτήσωνται εὐλαβῶς παρὰ τῆς Α. Μ. εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἰωαννίνων Ὁσμὰν Πασσᾶ, τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκ τῶν δικαστηρίων τῆς Ἡπείρου πρὸς εὐκολίαν τῶν τε Ἡπειρωτῶν καὶ παντὸς ἔχοντος σχέσιν μετὰ τὰ δικαστήρια αὐτῆς.

Λεοῦμ. δικηγόρος

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἡ χώρα τῶν βασάνων.—Ὁ μουδὴρς τοῦ Ζαγορίου καὶ δύο διδάκτορες τοῦ Πανεπιστημίου.—Ἐνέργειαι πρὸς σύστασιν δημογεροντίας ἐν Τραπεζοῦ ἡλαδὴ νέας πληγῆς.—Αἱ κακοήθειαι τοῦ μονδῆρη.—Αἱ φορολογίαι, ἀρπαγαὶ κτλ.

Ὡς νὰ μὴ ἤρουν τὰ τόσα δεινὰ, ἅτινα μακράων σκληροτάτῃ δουλειᾷ ἐπέβαλεν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, προστίθεται καὶ ἐτέρα μάστιξ ὀλεθριωτέρα, ὑπενθυμίζουσα ὅτι, ἂν ἡ Ἑλληνικὴ πατρίς ἐγέννησε Κυναιγέιρους καὶ Λεωνίδας, δὲν ἔλλειψαν ἀπ' αὐτῆς καὶ οἱ Ἐφιάλται. Καὶ οἱ ἐπαίσχυντοι οὗτοι προδότες εὐρίσκονται, ὡς μὴ ὤφειλε, μεταξὺ τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων καὶ δὴ τῶν διελθόντων τὰ ἐδῶλια τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου.

Ἴνα ταῦτα ἐναργῶς καταδείξωμεν, λαμβάνομεν ὡς θέμα τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν ἄλλοτε ἀνθηροτέραν ἐπαρχίαν τῆς Ἡπείρου, τὸ Ζαγόριον.

Τίς νέος Ἱερεμίας θὰ δυνηθῇ νὰ θρηνητῇ ἐπαξίως τὴν ἐν ἐρείπιοις ταύτην χώραν; καὶ ποῖον μέρος τοῦ μελαγχολικοῦ ἄσματος τοῦ θά τονίσῃ θλιβερώτερον τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν διαπραττόμενα ἀνοσιουργήματα ἢ τὰς πολυαριθμοὺς προδοσίας, ἃς χαμαίζηλοι Χριστιανοὶ καθ' ἐκάστην διαπράττουσι;

Δυστυχῶς ἐπέλιπεν ἡμᾶς καὶ αὕτη ἡ δύναμις τοῦ κλαίειν διότι λύπαι καυστικαὶ καὶ συνεχεῖς ἐξήραναν τὴν πηγὴν τῶν δακρύων. Ἀρκοῦμεθα λοιπὸν εἰς ξηρὰν γεγονότων ἀφήγησιν.

Ὁ ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον Μουδὴρς Ζαγορίου, Ἐτὲμ γέννημα τοῦ φρουρίου τοῦ Ἀλη-παζᾶ, οὗτινος τὰς πράξεις ἀπαρεγκλίτως συνεχίσει, ἅμα τῇ ἐλεύσει του ἐν μείζονι μοίρᾳ, ἐλογίσατο νὰ προσλάβῃ παρ' ἑαυτῷ Λιάπην τινα, ἱατρὸν ἐν Τραπεζοῦ ὡς σύμβουλον, γραμματέα δὲ Στέζην τινα, διδάσκαλον, εἰς ὧν τὰς συμβουλὰς καὶ ὑποκινήσεις οὐδέποτε ἐπαύσατο ὑπακούων, ὡς πλήρης καὶ συστηματικὴ αὐτῶν μηχανή, ἵνα, καθ' ἃ ἀνοήτως σκέπτεται, μαθῇ μὲν τὰ ἐν Ζαγορίῳ συμβαίνοντα, τιμωρῇ δὲ τοὺς κατ' αὐτοῦ καὶ ἐλάχιστον παράπονον ἐκφέροντας, στερεωθῇ δ' ἐν τῇ θέσει καὶ ἐξασφαλίσῃ μετ' οὐ πολὺ μέλλον Καϊμακάμη.

Οἱ σύμβουλοι τοῦ οὗτοι ἄσμενοι εἶδον ἐαυτοὺς περιβληθέντας, καίπερ ὑπὸ τὰ παρασκηνία, ἰσχύον τοιαύτην, δι' ἧς κυβερνῶντες τὸ Ζαγόριον, ἐκδικοῦνται τοὺς κομματικούς ἐχθροὺς τῶν καὶ ἱκα-

μόν. Ένεκα τούτου εξήκοντα τέσσαρες ἐν ὧν ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δίδουν τὸ σύνθημα γεῦμα εἰς τοὺς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν ἐξεληθόντας νέους ἀνθυπολοχαγούς παρεκάθισαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς κοινὸν γεῦμα ἐν Φαλήρῳ. Κατὰ τὸ γεῦμα τοῦτο πλήρης ἐπεκράτησε τάξις καὶ οὐδεὶς λόγος ἐγένετο δυνάμενος νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρεξήγησιν. Ἀλλ' εἰς τοὺς στρατιωτικούς κύκλους ἦτο γνωστὸν ὅτι τὸ γεῦμα αὐτὸ ἦτο διαμαρτυρία κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργείου διό οἱ διοικητοὶ τῶν πεζικῶν συνταγμάτων Ἰσαδρόφσκης καὶ Πίκουλης κατελθόντες εἰς τὸ Φάληρον προσεπάθησαν νὰ ματαιώσωσι τὸ γεῦμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον δὲν κατωρθώθη. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔφερε τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τηλεγράφημα ἐξεπέμφθη πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀπήντησε λυπούμενος διὰ τὸ ἐπεισῶδον συνάμα δὲ παρεκλήθη ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπάνοδοσιν ἐπειδὴ ὁμως ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ ἀτιμώρητον τὴν τοιαύτην κατὰ τῶν πράξεων τῆς στάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἅπαντας τὴν προσήκουσαν ποινὴν καὶ πρῶτον προέβη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ φρουράρχου Σθενελάου Ἀμπάτη συνταγματάρχου τεθέντος εἰς διαθεσιμότητα ὡς μὴ δυνήθεντος νὰ προλάβῃ τὸ ἀντιπεισθηρικὸν τοῦτο τῶν ἀξιωματικῶν κίνημα. Ἀντ' αὐτοῦ φρούραρχος διορίσθη ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας συνταγματάρχης κ. Σταῖκος καὶ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ὁ κ. Βούλτσος. Ἐκτὸς τούτου συνεστήθη ἀνακριτικὸν συμβούλιον ὅπως δικάσῃ ἐννέα λοχαγούς, ἰστίνες διὰ τὸν αὐτὸν λόγον συνήρχοντο καὶ διεστέλλοντο πρὸ ἡμερῶν κατ' ἰδίαν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀλγεινὴν προξενεῖ παρὰ τῇ κοινωνίᾳ ἐντύπωσιν, καθότι ἀπὸ ἐτῶν τινῶν καὶ ἐντεῦθεν ἐν τῷ στρατεύματι δὲν διακρίνεται τις διαβήματα τείνοντα πρὸς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου αὐτοῦ καὶ τὴν διαμόρφωσιν, ἀλλὰ ταπεινὰ πάθη ἐιδύσαντα μεταξὺ τῶν διαφόρων σωμάτων τὰ ὁποῖα ἐκδηλοῦσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸ μεταξὺ αὐτῶν χάσμα· τὸ δὲ τελευταῖον γεῦμα εἶνε μίᾳ ἐνδειξί τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Ὁ στρατὸς διεμορφώθη ἐν μέσῳ πάλλης κομμωτικῆς καὶ διοικητικῆς ἀποσυνθέσεως καὶ εὐλόγως παρουσιάζει τὴν εἰδεχθῆ ταύτην εἰκόνα· αἰωνίως διαβούλια ἀξιωματικῶν, συσκέψεις, γεύματα, ἐνέργειαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα διαβήματα πρὸς κατάληψιν θέσεων, προβιβάσμων ἄνευ λόγου κλπ. Πιθανὸν ἡ δικαιολογία νὰ εἶνε ὑπὲρ αὐτῶν· οὔτε ἐννοοῦμεν νὰ τοὺς ἐπικρίνωμεν, οὔτε νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν καὶ καταπατήσωμεν τὸ αἶσθημα ὅπερ παρεκίνησεν αὐτοὺς νὰ ἐκδηλώσωσιν οὕτως ἐμφαντικῶς τὴν δυσἀρέσκειάν των. Ἀλλ' αἱ περιστάσεις ὅφ' ἃς διατελεῖ τὸ ἔθνος ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντας ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν νὰ ὀλιγοστεύωμεν τὰ αἷτια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συντελοῦσιν εἰς τὴν δυσφήμισιν καὶ τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου. Ἰσως ἐν τῷ ζητήματι καὶ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀπεδόθη ἐξ ἀρχῆς ἡ δέουσα σημασία· ἀλλὰ εἶνε καιρὸς νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀναρχίας. Ὁ στρατὸς εἶνε ἐν τῷ Κράτει ἡ μᾶλλον προνομιοῦχος τάξις, ἡ μᾶλλον εὐνοουμένη καὶ ἡ μᾶλλον ἐξητταλισμένη κατὰ τῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν, κατὰ τοῦ περονόσπου, τῆς σιτοδείας καὶ τῶν ἄλλων ἀτυχιῶν, αἵτινες δύνανται νὰ ἐνσκήψωσιν. Ἀτύχημα δὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἔχει νὰ παλαίσῃ κατὰ τοσοῦτων ἄλλων δυσχερειῶν ἀπασχοληται καὶ εἰς ζητήματα τοιαύτης φύσεως.

— Συνήλθον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου οἱ ἀφικθέντες ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Π. Νικολοπούλου, προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παρισταμένων καὶ τῶν κ.κ. Α. Σιμοπούλου ὡς εισηγητοῦ τῶν διαφόρων ἐπισήμων ἐκθέσεων καὶ τῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Σ. Στρεῖτ. Μετὰ μακρὰν ἐισήγησιν τοῦ κ. Σιμοπούλου ὠρίσθη ὅριον παρακρατήσεως τῆς σταφίδος 10)00. — Ὁ πρεσβευ-

τῆς τῆς Ρωσσίας ἀνήγγειλε χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Τσάρος ἀπένειμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τὰ ἐξῆς παράσημα. Εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Θεοτόκην εἰς ἐνδειξὴν ἐξαιρετικῆς τιμῆς τὸν Μεγαλόσταυρον Ἀλεξάνδρου τοῦ Νέφσκη. Εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Καραπαυλὸν τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Ἀγίας Ἀννης, εἰς τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Βασιλέως κ. Παπαδιαμαντόπουλον τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Στανισλάου, εἰς τὸν κ. Παπαρηγόπουλον τὸν τοῦ Λευκοῦ Ἀετοῦ, εἰς τοὺς αὐλικούς Ι. Βότσαρη, Γ. Κουντουριώτην καὶ Δέλην τὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχην, εἰς τὸν Νομάρχην καὶ τὸν Δήμαρχον Κερκύρας τὸν Ταξιάρχην τῆς Ἀγίας Ἀννης, εἰς τὸν κ. Σάββαν τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν καὶ εἰς τοὺς κ. κ. Ἰωαννίδην, Θεοτόκην, Μπαλμπάν, Παπακωνσταντῖνον, Λέτσον καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τηλεγραφεῖου Κερκύρας ἀπενεμήθη τὸ Χρυσοῦν τοῦ Ἀγίου Στανισλάου. — Ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν παιδαγωγικῶν μαθημάτων τῶν σχολαρχῶν καὶ ἐλληνοδιδασκάλων. Ἡ τελετὴ ἐλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Νομικῆς. Παρήσαν ὑπὲρ τοὺς 250 σχολάρχαι καὶ ἐλληνοδιδασκαλοὶ. Μετὰ τὸν ἀγασμὸν ψαλόντα ὑπὸ τοῦ Σ. Δημητριάδος ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης προσεφώνησε δι' ὀλίγων αὐτοὺς καταδείξας τὸν σκοπὸν τῆς εἰς Ἀθήνας προσκλησεως αὐτῶν καὶ τὰς ὠφελείας ἃς θὰ πορισθῶσι ἐκ τῶν διδαχθησομένων μαθημάτων. — Προχθὲς ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τμηματάρχου τοῦ Γεωργικοῦ τμήματος κ. Βαμπᾶ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ γεωπονικοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπεφάσιζε τὴν λήψιν τῶν καταλλήλων μέτρων διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ περονόσπου. Ἐπειδὴ ὁμως εἰς ἐκ τῶν προσκληθέντων γεωπόνων δὲν ἦλθεν ἀκόμη, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ἐναρξίς τοῦ συνεδρίου, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ πάντως χώραν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος. — Κατὰ πληροφορίαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ἐν Παρισίοις ἐπιτρόπου τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Πγκλοσίῳ ἐκθέσει κ. Ρώμα ἀληθῶς θρήναλον κατήγαγον οἱ Ἕλληνες ἐκθέται. Ἐκ τῶν 375 ἐβραβεύθησαν 360. Ἐκ τούτων δὲ 22 ἐλάβον τὸ Grands Prix, 57 χρυσὰ βραβεῖα 115 ἀργυρὰ καὶ οἱ λοιποὶ χαλκὰ καὶ ἔπαινον.

— Ἡ διαταγὴ, διὰ τῆς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐτιμώρησεν εἰς δέμνην φυλάκισιν ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὸ γεῦμα τοῦ Φαλήρου, ἀπεστέλλει εἰς τοὺς διοικητὰς τοῦ 1ου καὶ 7ου πεζικοῦ συντάγματος τὴν 3ην πρωινήν ὥραν τῆς χθὲς. Ἐκ τῶν τιμωρηθέντων ἀξιωματικῶν οἱ περισσότεροι ἀνεχώρησαν εἰς τὰς νέας θέσεις των ὅπου θὰ ἐκτίσῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως, οἱ δὲ ὑπολειφθέντες θ' ἀπέλθουν καθ' ὅσον διετάχθησαν ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς αὐτοὺς τῆς διαταγῆς ν' ἀπέλθωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον πορείας. Οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτις παρεκάθισαν εἰς τὸ γεῦμα τοῦ Φαλήρου, θὰ μετατεθῶσι πάντες ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἀρχηγείου καὶ θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰ διάφορα σώματα τῶν δύο ἄλλων ἀρχηγείων Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐλήφθησαν χθὲς τηλεγραφήματα καὶ ἐκ τῶν δύο ἀρχηγείων Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας, διὰ τῶν ὁποίων ἀγγέλεται, ὅτι εἰς τὰς διαφόρους αὐτόθι φρουράς ἐπικρατεῖ πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία χωρὶς νὰ ἐκδηλωθῇ καμμία δυσἀρέσκεια, οὔτε τάσις τις πρὸς ἀντιπεισθηρικὰς ἐκδηλώσεις. Οὕτω διαψεύδονται πᾶσαι αἱ φήμει αἵτινες ἐκυκλοφόρου ἀνεγράφησαν δὲ καὶ εἰς τινὰς συναδέλφους, ὅτι δὴθεν ἡ φρουρὰ Μεσσολογίου ἐδείξε τάσεις τοιαύτας, τὰς ὁποίας προέλαβεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ Ἡπείρου κ. Κων. Σμολένσκη, ὑποστράτηγος.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των ἄνευ ἄλλης παρακλήσεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ συντάκτης τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» κ. Γεώργ. Γάραρης, ὡς κατ' ἔτος, ἀπέρχεται αὐριον ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς χρῆσιν ἱκατικῶν λουτρῶν· συνεπὲς οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θὰ στερηθῶσιν ἐπ' ὀλίγον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ φύλλου καὶ ἔστω τοῦτο εἰς γνώσιν ἀπάντων. Ἡ μικρὰ αὕτη ἀνάπαυσις εἶνε ἀπαραίτητος κατόπιν ἀκαταπαύστου ἐργασίας ἐνὸς δλοκλήρου ἔτους καὶ συνετελεσθῶς μετὰ νέου σθένος ἐπαναλαμβάνεται καὶ συνεχίζεται ἡ δημοσιογραφικὴ ἐργασία ἥτις διεξάγεται διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Φωνῆς» ὑπὲρ τῶν Ἀπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ συμφερόντων.

— Ὅστις ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Φωνῆς» τῆς Ἡπείρου δὲν σπεύσῃ νὰ ἐμβάσῃ τὴν καθυστερουμένην συνδρομὴν τοῦ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, εἰδοποιεῖται ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου δὲν θὰ λαμβάνῃ πλέον τὸ φύλλον. Ὅστις δὲ δὲν δικαιολογηθῇ δι' ἐπιστολῆς διὰ ποῖον λόγον δὲν στέλλει τὴν συνδρομὴν του θὰ ἰδῇ καὶ τὸ ὄνομα του δημοσιευόμενον· τοῦτο θὰ πράξωμεν πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ὀλίγων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐννοοῦν νὰ λαμβάνουν τὸ φύλλον καὶ νὰ κοφεύουν.

— Ἐπανήλθεν ἐκ τοῦ ἀνα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ταξιδίου αὐτοῦ ὁ κ. Ἀναστάσιος Μπέσιος καὶ ἀπέρχεται εἰς Λαμῖαν.

— Ἀφίκετο δι' ὑποθέσεις αὐτοῦ ἐκ Τήνου ὁ κ. Ν. Κολιάς.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Λουτρακίου ὁ ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐστιατορίου «Σύνταγμα» κ. Ἀναστ. Ζέρβας.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰθάκης ὁ κ. Ἀριστ. Πατέρας καὶ ἐκ Βοδενῶν ὁ κ. Βολίδης σχολάρχης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Γ. Πλάζα Κωσταντῖνα· ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν ὅσα γράφετε. — Δ. Π. Γκάρα Γκαέσι. Μετεβάλλομεν τὴν διευθύνσιν ὅπως γράφετε τὴν συνδρομὴν ἐμβάζετε διὰ τοῦ ταχυδρομείου. — Δ. Γ. Βιζύρου. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Ι. Δ. Σεμένδρια· ἐντολή σας ἐτετέλεστο καὶ σὰς γράφομεν. — Δ. Β. Αἰτσα. Η. Κ. Πόρτ-Σαῖδ. Ἀδ. Χ. Κραϊόβα. Β. Ν. Τεκονίσι. Ε. Π. Τεργέστη. Ἐπιστολάς σας ἐλάβομεν ὡς καὶ συνδρομάς. — Νέτρο Νούσια Φάρσαλλα. Νὰ μᾶς ἐμβάσῃς συνδρομὴν ἀπὸ 15 Σεβρίου 1898 ἕως 15 Σεβρίου 1900 ὁρ. 16 διὰ τὸ φύλλον τοῦ θεοῦ σου τὸ ὅποιον ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ὑπόθεν λαμβάνεις σύ. Ἐὰν εἶχες σκοπὸν νὰ μὴ πληρώσῃς ὠφείλεις νὰ ἐπιστρέψῃς τὸ φύλλον καὶ ὅχι νὰ τὸ κρατῇς. Ποῦ νὰ ἡξερῶμεν ἡμεῖς ὅτι ἐφυγεν ὁ θεὸς σου καὶ τὸ κρατεῖς σύ μὴ τὴν πρόθεσιν νὰ μὴ πληρώσῃς. Ἀναμένομεν ἀπάντησίν σου. — Π. Στ. Βουκουρέστιον. Ἐλήφθη δελτάριόν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Ἐμπροσθεν τοῦ νεοδυμῆτου μεγάρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, οἰκίας Μελά, Δημοτικοῦ Θεάτρου (Συγγροῦ) καὶ Δημορχίας.

Τὸ ἄνω Ξενοδοχεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ῥέκτου καὶ δραστηριωτάτου νέου κ. Γεωργ. Ν. Κουτσονίκα Ἡπειρώτου, καὶ εἰς ὥρας θείας εὐρισκόμενον, ἐσχάτως δὲ ἀνακαινισθὲν κατέστη τὸ κέντρον τῶν ἐν Ἀθήναις διατρίβόντων Ἡπειρωτῶν. Πάντες δὲ οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτό, θέλουσι εὖρεϊ πρόθυμον περιποίησιν καὶ μοναδικὴν ἀπόλαυσιν χάριν τῶν εὐαέρων καὶ μαγευτικῶν ὁματιῶν του, ἅπερ εἶναι διὰ τὴν θερμὴν περίοδον περιζήτητα ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες ξένοι καὶ Ἡπειρώται ἃς τὸ ἐπισκεφθῶσι καὶ θὰ δοκιμάσωσιν.

Τιμαὶ συγκαταβατικά.

Ὁ Φοῦρνος (πρώην Βράγκαλη ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγ. Δημητρίου) ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1ης 76ρίου περιέχων 3 κλιβάνους, οἰκίαν εὐρύχωρον, ἀποθήκην ἐκ τριῶν ὀματιῶν, σταῦλον, αὐλὴν μεγάλην, ὑπόγειον καὶ νερόν. Πληροφορίαι ἐδὸς Εὐριπίδου 64.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΑΣ»,
ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ

(ἐναντι πλατείας Δικαστηρίων)

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφξεν Ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσῃ ὁ ἐκ Ζαγορίου πασίγνωστος Δητήτριος Στυλιανοῦ. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύνανται νὰ εὕρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.